

42. Защото имаше дъщеріѣ единороднѣ, като на дванадесеть години, и тя бѣше на умираше. И когато отхождаше, народъ-тъ го притискаше.

43. И жена нѣкоя си що имаше кръвотеченіе отъ дванадесеть години, която бѣ издала на лѣкари всичкий си имотъ, и не можѣ да ся излѣкува отъ никого,

44. Приблужи изъ отзадъ, та ся допрѣ до полъ-тъ на дрехъ-тъ му; и тозь часъ прѣстанѣ теченіе-то на кръвъ-тъ ѿ.

45. И рече Исусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? и понеже ся отричахъ всички, рече Петръ и които бѣхъ съ него: Наставниче, народъ-тъ тя притискать и угнѣтавать, а ты казувашъ: Кой е що ся допрѣ до мене?

46. Но Исусъ рече: Нѣкой ся допрѣ до мене; защото азъ усѣтихъ че сила излѣзе изъ мене.

47. И като видѣ жена-та че ся не укры, дойде растреперана, и принадѣхъ нему, та му исказа прѣдъ всичкий-тъ народъ за койѣ причинѣ ся допрѣ до него, и какъ на часъ-тъ оздравѣ.

48. А той ѿ рече: Държай, дъще, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ.

49. И когато още говоряше, идва нѣкой си отъ начальникъ-тъ на съборище-то, и казува му: Дъщеря ти умрѣ, не труди учитель-тъ.

50. А Исусъ като чу, отговори му, и каза: Не бой ся; тъкмо вѣрувай, и ще ся избави.

51. И когато влѣзе въ къщи, не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра и Іакова и Іоанна, още бащъ-тъ на момиче-то и майкѣ му.

52. И плачахъ всички и оплакувахъ го; А той рече: Не плачѣте; не е умрѣло, но спи.

53. И присмивахъ му ся, понеже знаяхъ че е умрѣло.

54. Но той испѣди на вѣнь всички-тъ, и хванѣ го за рѣкъ-тъ и извика, и каза: Момиче, стани.

55. И повѣрихъ ся духъ-тъ му, и станѣ на часъ-тъ; и повелѣ да му дадѣтъ да яде.

56. И удивихъ ся родители-тъ му; а той имъ повелѣ да не кажѣтъ никому това що станѣ.